Dit verhaal wordt u gratis aangeboden door Ririro.com/nl. Het is onze missie om alle kinderen ter wereld gratis toegang te geven tot een verscheidenheid aan verhalen. De verhalen zijn online te lezen, downloaden en printen en beslaan een breed scala aan onderwerpen, waaronder dieren, fantasie, wetenschap, historie, diverse culturen en nog veel meer.

Steun onze missie door onze website te delen. Wij wensen u heel veel leesplezier!

Ririro

FANTASIE IS BELANGRIJKER DAN KENNIS

Ririro

Oom Wiggily's Limonade Kraampje

"Nou, het is zeker een warme dag!" riep Oom Wiggily, de oude heer konijn, terwijl hij zijn bontjas openknoopte en zijn oren met een kastanjeblad bewoog. "Ik weet niet wanneer ik het zo warm heb gehad!"
"Het is erg heet!" beaamde Zuster Jane Fuzzy Wuzzy, de muskusrat dame, terwijl ze wat eieren pelde voor het avondeten. "Ik denk dat ik vandaag niet in mijn luchtschip zou gaan, als ik jou was, Meneer Langoor."
"O, de hitte maakt voor mij geen verschil als ik een ritje wil maken," antwoordde de heer konijn. "Bovendien vergeet je dat ik de grote Japanse parasol bovenop mijn luchtschip heb om de hete zon tegen te houden. Ja, ik ga een ritje maken, en misschien beleef ik wel een avontuur; wie weet?"
"Inderdaad - wie weet?" herhaalde Zuster Jane. "Nou, als je gaat, Wiggy, dan ga je maar. En, nu je toch gaat, zou je dan bij de winkel langs kunnen gaan en wat honing voor het avondeten mee kunnen nemen?"
"Het zal me het grootste plezier van de wereld doen om je wat honing te brengen, lieverd," zei Oom Wiggily beleefd. Soms noemde hij Zuster Jane "lieverd", gewoon voor de grap.
Nou, de oude heer vertrok in zijn wasmand luchtschip. Het was helemaal gerepareerd sinds de keer dat hij en

Lulu Wibbelwobbel, het eendenmeisje, erin hadden gezeten, toen de hommel de ballonnen had gestoken.
"En de bankkussens zijn, nu mevrouw Wibbelwobbel er nieuwe veren in heeft gestopt, beter dan ooit," zei Oom Wiggily. Hij had de bankkussens om op te vallen, weet je.
Nou, het bleef die dag steeds warmer en warmer worden, en niet lang nadat Oom Wiggily was vertrokken om de honing voor Zuster Jane te halen, zei Billie Bosstaart, de kleine eekhoorn jongen, tegen zijn broer Johnnie:
"Ik weet wat we moeten doen! Laten we een limonadekraam langs de straat opzetten en de lekkere, koude, zoete limonade voor vijf cent per glas verkopen."
"Goed idee!" riep Johnnie. "Dat doen we!"
Dus haalden ze wat oude dozen - natuurlijk eekhoornformaat - en hun mama gaf hen een oud tafelkleed om over de bovenkant te spreiden om de kraam er mooi uit te laten zien. Toen liet ze de twee eekhoornjongens de juiste spullen meenemen om de limonade te maken: de citroenen, de suiker, een kan, wat glazen en een klein stukje ijs.
"We gaan veel geld verdienen en ijsjes kopen!" riep Billie.
"Dat gaan we zeker!" riep Johnnie, terwijl hij de schaal van een hickorynoot afknaagde.
Toen persten de eekhoornjongens het sap uit de citroenen, goten er water bij en roerden het door elkaar in de kan.
"Zeg!" riep Billie op dat moment uit, "we zouden een parasol boven onze kraam moeten hebben om het

schaduwrijk te maken. Er is een oude in huis. Laten we die ophangen."
"Oké!" stemde Johnnie in, "dat doen we!" Ze renden allebei het huis in om de zonnescherm te halen, en terwijl ze weg waren, sloop een slechte apenjongen, met een erg zoete tand, naar de limonadekraam en nam alle suiker mee. Je ziet, het was nog niet in de limonadekan gedaan. Ja hoor, de aap nam alle suiker mee.
En toen Billie en Johnnie Bosstaart de parasol boven hun kraam hadden bevestigd, en op zoek gingen naar de suiker om in de koele limonade te doen, nou, toen was de suiker er niet meer! Je weet wie het had, hoewel Billie en Johnnie dat niet wisten.
"Oh, wat moeten we nu?" riep Billie.
"We moeten meer suiker halen!" riep Johnnie uit.
Nadat ze de eekhoornjongens de spullen voor de limonade had gegeven, was mevrouw Bosstaart naar de tien cent winkel gegaan om een nieuwe afwasteil te kopen, en ze had het eekhoornhuis op slot gedaan. Want ze dacht dat haar jongens niet meer naar binnen wilden tot ze terugkwam.
"We kunnen geen suiker krijgen en we kunnen geen limonade maken!" riep Billie verdrietig.
"Oh, jawel," zei zijn broer. "Laten we het zuur maken - zonder suiker. Misschien vinden de mensen die het kopen het niet erg."
"Oké," stemde Billie in. Dus maakten ze zure limonade. Toen namen Billie en Johnnie plaats achter de kraam en riepen:

"Hier is het! Lekkere, koude limonade! Slechts vijf cent per glas!"
Je ziet dat ze heel voorzichtig waren om niet te zeggen "zoete limonade", want dat zou niet waar zijn geweest.
"Ha! Limonade!" riep Grootvader Gans, die net op dat moment langskwam. "Ik neem wel een glas," en hij legde vijf cent op de doos. Billie vulde een glas voor hem.
"Pfoe! Ha! O, hemeltjelief! Het is zuur!" riep Grootvader Gans, terwijl hij rare gezichten trok zodra hij een slok van de limonade had genomen.
"Ja," zei Billie verdrietig, "het is zuur. Iemand heeft onze suiker gepakt."
"Nou, ik kan geen zure limonade drinken," sprak de eenden heer, en hij nam zijn vijf centen terug.
"O jee!" zei Johnnie, verdrietig.
En zo ging het. Alle dieren die langskwamen om de koude limonade te drinken, wilden het niet hebben toen ze ontdekten dat het zuur was. Ze trokken gewoon hun neus op en namen hun geld terug.
"Daar komt Oom Wiggily in zijn luchtschip!" zei Billie na een tijdje. "Misschien houdt hij van zure limonade." Dus riepen ze hem om naar beneden te komen en wat te kopen. De heer konijn, die naar beneden zeilde, legde zijn nikkel op de doos. Hij nam een slokje van de limonade.
"O jee! O mijn! En wat soda crackers!" riep hij, terwijl zijn neus twinkelde als een ster op een winterse nacht. "Dat is te zuur!"

"Ja," zei Billie verdrietig. "Iemand heeft onze suiker meegenomen, en we kunnen geen zoete limonade verkopen, en geen geld krijgen voor ijsjes, en onze mama is niet thuis en..."
"Stop! Zeg niets meer! Je hebt al genoeg problemen!" riep Oom Wiggily. "Ik zal jullie limonade zoeter maken," en daarmee deed hij wat van de lekkere zoete honing die hij uit de winkel in zijn luchtschip had gehaald in de kan.

"O, wat leuk!" riepen Billie en Johnnie, die de limonade proefden die nu zelfs zoet genoeg was voor Grootvader Gans. En de eekhoornjongens verkochten een hele kan en een deel van een andere. De honing was beter dan suiker om het zoet te maken. Ze verdienden genoeg geld om verschillende ijsjes te kopen, en ze stuurden Oom Wiggily er een als dank voor het geven van de honing, die hun zure limonade zoet maakte.